

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Mfv.I.10.703/2016/4.

A tanács tagjai: . Hajdu Edit a tanács elnöke,
Dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna
előadó bíró

Szolnokiné dr. Csernay Krisztina bíró

A felperes:

A felperes képviselője:

Dr. Maráth Csaba ügyvéd

Az alperes:

Az alperes képviselője:

Dr. Nagy Gábor László ügyvéd

A per tárgya: rendkívüli felmondás jogellenességének megállapítása
és jogkövetkezményei

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Fővárosi Törvényszék 5.Mf.680.054/2016/7.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 9.M.2034/2013/46.

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Törvényszék 5.Mf.680.054/2016/7. számú ítéletének felülvizsgálati kérelemmel nem támadott részét nem érinti, egyebekben hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek - tizenöt nap alatt - 40.000 (negyvenezer) forint és 10.800 (tízezer-nyolcszáz) forint áfa felülvizsgálati eljárási költséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 557.730 (ötszázötvenhétezer-hétszázharminc) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A K.G.R.E.B.K. 1998. február 1-jétől alkalmazta a felperest, aki 2002. július 1-jétől egyetemi tanár lett. Az egyetem irodalomtudományok tudományágában létesített doktori iskola vezetője is volt. Mivel ezen tevékenységével összefüggésben működési zavarok mutatkoztak, a felperest vezetői tisztségéből dr. B.P. rektori feladatokkal megbízott rektorhelyettes 2009. június 18-án felmentette. Ez ellen a felperes fellebbezéssel élt, az irodalomtudományi doktori iskolában fennállt törzstagságáról 2009. június 19-én lemondott, az I.D.I. (IDI) PhD védéseivel kapcsolatban pedig feljelentést tett.
- [2] A M.A.B. (MAB) a doktori iskola akkreditációját 2009. október 2-ai hatállyal felfüggesztette. Ezt követően a működéssel kapcsolatos hiányosságok, szabálytalanságok kivizsgálására a szenátus döntése alapján háromtagú vizsgálóbizottság jött létre, amely 2009. november 28-án elkészítette a jelentését, és a szenátus a vizsgálóbizottság munkáját 2009. december 9-én lezártak tekintette. A jelentés kiértékelésére és javaslattételre a szenátus a R.T.-t kérte fel, majd a határozattal a szenátus elfogadta a R.T. javaslatait az I.D.I.-ban történt szabálytalanságok érintettjeinek személyi felelősségre vonásáról. A határozattal a szenátus tudomásul vette dr. H.G.R.T. által megállapított felelősségét különösen az egyetem jó hírnevének megsértése miatt, és felhatalmazta az egyetem vezetőségét a munkajogi következmények lehetőségének kivizsgálására.
- [3] A felperes 2010. április 9-étől 2010. október 29-éig keresőképtelen állományban volt.
- [4] A munkáltató 2010. szeptember 14-én kelt iratával a felperes munkaviszonyát az Munka törvénykönyvéről szóló 1992. évi XXII. törvény (rég. Mt.) 96. § (1) bekezdés a) és b) pontja alapján, figyelemmel a felsőoktatásról szóló 2005. évi CXXXIX. (Feot.) törvény rendelkezésére is rendkívüli felmondással megszüntette azzal, hogy a felmondás nem jelenti a munkaköri címhez való jogosultsága megvonását.
- [5] A rendkívüli felmondás indokai kilenc pontban foglalhatók össze, a felülvizsgálati eljárásnak azonban csupán az 1. pontban rögzítettek képezték tárgyát. Eszerint a munkáltató tudomására jutott, hogy abban az időszakban, amikor a felperes a munkáltatóját akként tájékoztatta, hogy keresőképtelen, 2010. nyarán a lakásán több alkalommal ellenszolgáltatás fejében magánórákat tartott. A kapott ellenértékért számlát vagy nyugtát nem adott.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [6] A felperes a keresetében a rendkívüli felmondás jogellenességének megállapítását, és eredeti munkakörben történő továbbfoglalkoztatását kérte, amelyet utóbb megváltoztatott, és jogkövetkezményként a jogellenes jogviszony megszüntetéshez fűződő jogkövetkezmények alkalmazását kérte.
- [7] Az 1. ponttal összefüggésben kifejtette, hogy a táppénzes állománya ideje alatt nem tartott magántanítványoknak órát. 2010. júliusában egy magántanári weboldaltól értesítést kapott, hogy valaki regisztrálta. Néhány e-mail váltás után visszaigazolta a regisztrációt elsősorban azért, mert a fiának akart tanítványokat szerezni otthoni oktatáshoz, aki gyermekéről egyedül gondoskodó szülőként és egyetemistaként nem tudott házon kívül munkát vállalni. Ennek ellenére nem felel meg a valóságnak, hogy a W. Kft. alkalmazottai internetes hirdetésre az ott írt telefonszámon jelentkeztek be. A hirdetésre a díjat a maga és a fia számára 2010. július 26-án és 28-án online utalta át, a hirdetés csak ezt követően lett aktív.
- Állította, hogy az alperes által csatolt bizonyíték hamis. A DVD felvételek nem az azokon megjelölt időpontban készültek, technikailag súlyosan manipuláltak, a kép és a hang egysége szét van választva, a kettő sem időben, sem tartalmilag nem esik egybe. A felvétel nem 2010. július 26., 27., 28., 29-én készült, a dátumozás hamis. Az alperes jogellenes célra irányuló megbízást adott a W. Kft-nek, amelynek vezetője és alkalmazottai megsértették a személyes adatok védelméről és a közérdekű adatok nyilvánosságáról szóló 1992. évi LXIII. törvény számos rendelkezését. A felperesnek a táppénzes időszakban nem voltak magántanítványai, akiket a magánnyomozó cég „megkörnyékeztetett” volna, ezért megtévesztéssel jutottak be a felperes lakásába, ahol a cél nem a nyelvtanulás, hanem csapda felállítása és felvétel jogellenes készítése volt. A W. Kft-t az alperes nyilvánvalóan nem bizonyítékszerzéssel bízta meg, mert ez esetben a cég a legális adatgyűjtést választotta volna módszerül.
- [8] Az alperes a kereset elutasítását kérte. Hivatkozása szerint a munkáltatói intézkedés mindenben megfelel a jogszabályi előírásoknak.

Az első- és másodfokú ítélet

- [9] A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 9.M.2034/2013/46. számú ítéletével kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek szabadságmegváltást valamint tiszteletdíjat, illetve adja ki részére az OEP igazolványát oly módon, hogy abban a munkaviszony kezdetét 1998. február 1-jében jelölje meg, és a korábbi munkahelyeket tüntesse fel. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Kötelezte a felperest illeték és perköltség fizetésére is.

- [10] Az elsőfokú bíróság a rendkívüli felmondás jelen eljárásban vizsgálendő pontjával összefüggésben kifejtette, hogy az alperes a 2012. február 6-án érkezett előkészítő iratához mellékelten csatolta a felperes magánóráival kapcsolatos felvételeket, és állította, hogy azok 2010. július 26., 27., 28., és 29-én készültek, amikor a felperes interneten hirdette a magántanári szolgáltatásait. A felperes azt állította, hogy a táppénzes állománya alatt nem tartott magánórát, az alperes által benyújtott bizonyíték hamis, a DVD lemezen lévő felvételek nem az azokon megjelölt időpontban készültek, és technikailag manipuláltak.
- [11] A B. Nyomozó Ügyészség a 2013. május 2-án kelt határozatával a polgári ügyben elkövetett hamis tanúzás büntette miatt a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság által tett feljelentést a Be. 174. § (1) bekezdés b) pontja alapján bűncselekmény gyanújának hiányában elutasította. Az ügyészség szerint nem merült fel a bizonyíték meghamisításának gyanúja, ugyanis a felvételek valós, megtörtént, egyik fél által sem vitatott eseményeket rögzítenek, mindössze a készítés időpontja képezi közöttük vita tárgyát. A felvételeken látható dátum az ügyészség szerint könnyen manipulálható.
- [12] A hamis bizonyítéknak nem tekinthető DVD felvételek felhasználásával kapcsolatban a bíróság figyelemmel volt a Kúria több közzétett eseti döntésében kifejtett álláspontjára, miszerint a képmásnak vagy hangfelvételnek bírósági eljárásban bizonyítékként való előterjesztése felhasználásnak minősül, és e tény megállapítása szempontjából közömbös, hogy azok készítése esetlegesen személyiségi jogok megsértésével történt.
- [13] A DVD felhasználásával összefüggésben a felperes a C.I. informatikai igazságügyi szakértő és V.Á. szakkonzultáns által készített, illetve kiegészített szakértői véleményt csatolta, amelyben rögzítették, hogy a felperestől, valamint a bíróságtól kapott videofelvételek, illetőleg a DVD-n lévő állományok fizikai és logikai adatai megegyeznek. A szakértői vélemény szerint a két DVD-n található állományokról nem lehet kétséget kizáróan megállapítani, hogy mikor készültek.
- [14] A B. Rendőrkapitányságon folyt büntetőeljárásban beszerezték a N.SZ.SZ.I. véleményét. Ennek tartalma szerint a DVD lemezeken lévő felvételt nagy valószínűséggel azonos kamerával került rögzítették. A dátumbélyeggel ellátott felvételeken a felhasználó által szabadon beállítható dátum-idő bélyegen kívül nem található a felvétel készítési idejének beazonosítását elősegítő dokumentáció.
- [15] A Pesti Központi Kerületi Bíróság 2015. április 16-án jogerős 22.B.IV.32.818/2014/15. számú ítéletével F.M.K. és G.É. vádlottakat az ellenük a Btk. 178/A. § (1) bekezdés b) pontjában meghatározott, és aszerint minősülő folytatólagosan elkövetett magántitok jogosulatlan megismerésének büntette miatt emelt vád alól felmentette.
- [16] Az ítélet szerint a K.G.R.E. mint megbízó, valamint a W. Kft. mint megbízott között 2010. július 20-án szerződés jött létre, amely

alapján a megbízott a megbízó részére humánkockázat-elemzést és tanácsadást végzett 2010. szeptember 7. napjáig. A két személy a kft. alkalmazottja volt, akik 2010. július 20. és 2010. szeptember 8. közötti, pontosabban meg nem határozható időszakban külön-külön két-két, összesen négy alkalommal, előzetes telefonos bejelentkezés alapján a dr. H.G. által megadott helyszínen és időpontban magukat magántanulónak kiadva megjelentek. Rejtett módon technikai eszközzel kép- és hangfelvételeket készítettek. A felvételek valós dátumát a szakértő nem tudta megállapítani, arra vonatkozóan a vádlottak sem tettek nyilatkozatot. A kft. 2010. szeptember 8-án kelt jelentésében azonban rögzítette a nyelvórak és azok felvételének a tényét, így a keltezés időpontja nyilvánvalóan ez előtti.

- [17] Az alperes azt rőttá a felperes terhére, hogy 2010. nyarán a lakásán több alkalommal ellenszolgáltatás fejében magánórát tartott, a kapott ellenértékért számlát vagy nyugtát nem adott. Ezt a felperesi kötelezettségszegést a fenti bizonyítékok, különösen a PPKB ítéletében foglalt megállapítások maradéktalanul, kétséget kizáróan alátámasztották, a felperes pedig a magatartásával kétség kívül okot szolgáltatott a munkáltató rendkívüli felmondására.
- [18] A felperes fellebbezése folytán eljáró Fővárosi Törvényszék 5.Mf.680.054/2016/7. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét fellebbezett részében részben megváltoztatta, és az alperest további 21.126 forint és annak kamata megfizetésére kötelezte, illetve arra, hogy a felperes részére kiadott OEP igazolványban az igazolatlan távollét bejegyzést törölje. Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyta. Kötelezte a felperest fellebbezési részilleték, és részperköltség fizetésére.
- [19] A rendkívüli felmondás vizsgált pontjával összefüggésben arra a következtetésre jutott, hogy a büntető ítéletből egyértelműen kitűnik, miszerint a büntető bíróság nemcsak azt vizsgálta, hogy a vádlottak elkövették-e a magántitok megsértésének büntettét, hanem felderítette az általuk tanúsított magatartást megelőző, az ahhoz vezető eseménysort is. Ennek során pedig olyan bizonyítékokat vizsgált és értékelt, amelyek részben azonosak a jelen perben is felmerült bizonyítékokkal, részben pedig a jelen perben is jelentőségük van mind a tényállás, mind az érdemi döntés szempontjából.
- [20] A másodfokú bíróság megítélése szerint nincs jelentősége annak, hogy a büntető eljárásban a hanganyagot nem vizsgálták. Az alperes a jelen perben a teljes hanganyag írásbeli megfelelőjét csatolta, annak tartalmi valóságát a felperes nem vonta kétségbe.
- [21] A büntető bíróság a tényállás körében az elkövetés idejére is folytatott le bizonyítást. Tekintettel arra, hogy a vádlottak nem nyilatkoztak, a büntető bíróság kiemelt jelentőséget tulajdonított a 2010. július 20-ai időpontnak, ami a megbízási szerződés kelte volt, illetve a 2010. szeptember 8-án K.ZS. által írt jelentésben foglaltaknak. Ezeket a jelen peres ügy iratai közé nem csatolták,

annak szövegét azonban a büntető bíróság ítélete tartalmazza.

- [22] Az elsőfokú bíróság intézkedett a büntető bíróság ítéletének és a hozzá csatolt iratoknak a peres felek részére történő megküldéséről. A visszaérkező tértivevény tanúsága szerint a felperes azokat 2015. október 21-én átvette. Ennek ellenére az ítélethozatalt megelőző tárgyalásig – bár volt módja az iratok tanulmányozására – nem indítványozta a jelentés beszerzését. Ebből következően annak valóságát és hitelességét a fellebbezési eljárásban már nem vonhatta kétségbe.
- [23] A perben nem volt vitás, hogy a vádlottak voltak azok, akik a felperes lakásán jártak és hangfelvételt készítettek. Azzal, hogy a büntető bíróság kétséget kizáróan megállapíthatónak találta, hogy 2010. július 20. és 2010. szeptember 8. között pontosabban meg nem határozható időszakban külön-külön két-két, összesen négy alkalommal előzetes telefonos bejelentkezés alapján magukat magántanulónak kiadva megjelentek a felperes lakásán, egyben megállapította a kép- és hangfelvétel készítésének időpontját is.
- [24] A büntető bíróság ítéletében nem állapította meg, hogy a DVD-n feltüntetett dátum valótlan, és azt sem, miszerint kizárható az. A felperes helyesen hivatkozott a Pp. 4. § (2) bekezdéséhez kapcsolódóan kialakult bírói gyakorlatra, amely szerint a büntető bíróság által megállapított tényállás a bíróságot nem köti, az ítélettől csak az elítélt bűnössége és a büntetést megalapozó tények tekintetében nem térhet el. A másodfokú bíróság azonban a fent kifejtettek alapján nem talált olyan okot, amely a büntető bíróság által megállapított tényállástól való eltérést indokoltá tenné.
- [25] Az alperesnek nem a DVD-n feltüntetett időpontokat, hanem a rendkívüli felmondásban megjelölt okot, azaz azt kellett bizonyítania, miszerint 2010. nyarán került sor a magánórák megtartására, ez pedig bizonyításra került.
- [26] A felperes a 2010. július 26., 27., 28. és 29-ei napokat illetően bizonyítékot terjesztett elő, amellyel álláspontja szerint igazolta, hogy ezeken a napokon vagy nem tartózkodott B-n, vagy pedig orvosi vizsgálaton vett részt. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a felperes terhére rótt kötelezettségszegés valóságának cáfolására ezek nem alkalmasak. Az alperes a rendkívüli felmondásban nem azt rőtt a felperes terhére, hogy ezeken a napokon került sor magánórák megtartására, azt pedig a felperes a perben nem tudta igazolni, hogy 2010. nyarán megszakítás nélkül B-ben tartózkodott.
- [27] A másodfokú bíróság leszögezte, hogy a DVD-k önmagukban bizonyításra nem voltak alkalmatlanok, a felperes pedig csak állította, de igazolni nem tudta, hogy azokat az alperes utólag a felmondás után állította elő.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [28] A felperes a felülvizsgálati kérelmében elsődlegesen a bíróságok

ítéletének „megváltoztatását”, és a keresetének való helyt adást, másodlagosan az első- és a másodfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését és az „elsőfokú eljárástól kezdve” új eljárás elrendelését és új határozat meghozatalát kérte. Hivatkozott az Mt. 96. § (2) bekezdésében és a 89. § (2) bekezdésében írt anyagi jogszabálysértésre, valamint a Pp. 3. § (3) bekezdésében írtakra.

- [29] Álláspontja szerint a felperes munkaviszonyának rendkívüli felmondással történő megszüntetése jogszabályellenes volt, az nem konkrét, ezáltal a felperes védekezni sem tudott. A rendkívüli felmondás azon pontját, amely szerint „2010. nyarán több alkalommal ellenszolgáltatás fejében magánórákat tartott”, az alperes a W. Kft. nevéhez kötötte, amely 2010. július 26., 27., 28., 29-ei dátummal ellátott felvételeket készített. Ezen kívül nincs olyan bizonyíték, amely alátámasztaná, hogy a felperes az előbb írt konkrét időpontokon kívül keresőképtelenségének ideje alatt, 2010. nyarán, több alkalommal ellenszolgáltatás fejében magánórákat tartott volna. A felperesnek már a rendkívüli felmondás kézhezvételekor lett volna lehetősége ezen időpontokra reagálni, ami a jogszabály alapján megillette volna. Konkrét dátumok nélkül azzal azonban nem lehetett tisztában, hogy mely időpontok vonatkozásában kellett volna cáfolnia azt, hogy a keresőképtelensége ideje alatt magánórákat tartott. Ezekkel a dátumokkal a megindult eljárás során találkozott először a per harmadik évében, mert a felvételek a Pp. 3. § (4) bekezdésében foglaltakat megsértve az alperesnek felróható módon, későn kerültek betérjesztésre. Ezért azokat a bíróság köteles lett volna mellőzni.
- [30] A másodfokú ítélet 14. oldal 1. bekezdése tévesen tartalmazza azt a megállapítást, amely szerint a 2010. szeptember 8-án K.ZS. által aláírt jelentés szövegét a büntető bíróság ítélete tartalmazza. Ez nem felel meg a valóságnak, mert a büntető ítélet csak a jelentés összegzését rögzíti. Magát a jelentést, amely két oldalból áll és amelyen konkrétan rögzítették a 2010. július 26., 27., 28., 29-ei dátumokat, sem a büntető, sem a munkaügyi bírósági iratok nem tartalmazzák. A jelentés, vagy más bizonyíték sem utal arra, miszerint a megjelölt dátumokon kívül a felperes magánórákat adott volna a keresőképtelensége idején. Az alperes nem tett eleget a bizonyítási kötelezettségének, mely szerint a felperes keresőképtelenségének ideje alatt, 2010. nyarán magánórákat adott volna ellenszolgáltatás fejében.
- [31] Az eredeti jelentésnek hiányzó alaki jegyei is vannak, mint például az iktatószám. A be nem csatolt iratban a fiktív dátumok alá helyezett azonos, konkrétumokat nem tartalmazó panelek nem megvalósult, hanem bármikor megvalósítható óralátogatásokról szólnak. Az irat szerzőjére nem derült fény, tartalmát nem vállalta senki.
- [32] A másodfokú bíróság a felperes terhére rótt, hogy az eljárás során nem bizonyította azt, miszerint 2010. nyarán megszakítás nélkül B-ben tartózkodott volna. Erre a körülményre a másodfokú eljárás berekesztéséig senki nem oktatta ki a felperest.

- [33] Konkrét alkalmak megjelölése nélkül, visszamenőleg, meghatározatlan időpontok cáfolásának elmulasztását számon kérni alapjogot sért. Csak az ellen lehet védekezni, amit konkrétan felrónak. A visszamenőlegesen, egész nyárra megkövetelt non-stop „alibi” nemcsak az alkotmányos jogokkal, a Pp-vel és a korábbi kioktatással ellentétes, hanem az alperesi állítással is. A felmondás szövege sem „megszakítás nélküli” magánórákat ró fel, hanem „több alkalmat”. A 2010. július 26-át, 27-ét, 28-át és 29-ét nem a felperes választotta ki, hanem az alperes jelölte meg a DVD-ken. Az alperes szerint „a munkáltató részéről senki nem mondta azt, hogy 2010. augusztus 3-án vagy utána adott magánórákat a felperes” (2015. január 12-ei jegyzőkönyv 2. oldal 3. bekezdés).
- [34] Valótlan, hogy a felperes nem tudott folyamatos bécsi tartózkodást bizonyítani. Nyilatkozott arról, hogy 2010. nyarán életvitelszerűen B-ben élt, csak orvosi vizsgálatra és „táppénz papír” leadása céljából jött B-re, amit a 2013. február 2-ai tárgyaláson bankszámlakivonatának bemutatásával dokumentált is. A bíróság is elismerte, hogy 2010. július 26-án a felperes az orvosi vizsgálatot követően rögtön visszatért B-be, és ugyanezt tette a munkahelyen való megjelenést követően, 2010. szeptember 8-án is. A bizonyítási teher megfordítása, az alperesi állításon túli kiterjesztése, a visszamenőleges közléssel a bizonyítás akadályozása érdemben befolyásolta a döntést.
- [35] A másodfokú bíróság elvárása szerinti bizonyítási kötelezettségre történő kioktatás a jelen ügyben nem történt meg. Ez olyan eljárási hiba, ami a felülvizsgálati eljárásban nem pótolható, hiszen további bizonyítást kellene lefolytatni, amelyre a Kúria előtti eljárásban nincs lehetőség.
- [36] Az elsőfokú eljárás során az eljáró bíró személyében történt többszöri változás miatt a jelen ügyben sérült az 1993. évi XXXI. törvénnyel kihirdetett Európai Emberi Jogi Egyezmény (Egyezmény) 6. cikkében írt tisztességes eljáráshoz való jog, miszerint elvárható, hogy mindenkinek a polgári ügye ésszerű időn belül befejeződjön, továbbá a tisztességes eljáráshoz való jog megsértését jelenti a bizonyítási kötelezettségekre vonatkozó, visszamenőleges kioktatás, amit a másodfokú ítélet tartalmaz.
- [37] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályában való fenntartására irányult a felperes perköltség fizetésre kötelezése mellett.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [38] A felülvizsgálati kérelem nem megalapozott.
- [39] A Pp. 275. § (2) bekezdés alapján a Kúria a jogerős ítéletet csak a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálhatja felül. A Pp. 272. § (2) bekezdés szerint pedig a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni azt a határozatot, amely ellen a felülvizsgálati kérelem irányul, azt, hogy a fél milyen tartalmú határozat

meghozatalát kívánja, továbbá elő kell adni - a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése mellett -, hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja.

- [40] A felülvizsgálati kérelem egymással szorosan összefüggő kötelező tartalmi kellékei tehát a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése, valamint annak kifejtése, hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja. Ezen együttes törvényi feltételeknek a fél akkor tesz eleget, ha egyrészt a megsértett jogszabályhelyet konkrétan megjelöli, másrészt pedig a hivatkozott jogszabálysértést tartalmilag is körülírja, az erre vonatkozó jogi álláspontját részletesen kifejti, vagyis a jogszabálysértésre való hivatkozását, indokait is ismerteti. Amennyiben a fél a felülvizsgálati kérelmében több, egymástól elkülönülő jogszabálysértésre hivatkozik, valamennyi hivatkozásának rendelkeznie kell a fent meghatározott tartalmi követelményekkel. A jogerős ítélet több rendelkezése ellen irányuló felülvizsgálati kérelem esetén annak a törvényben előírt tartalmi kellékeket kérelmenként külön-külön kell tartalmaznia, és ezek hiánytalan meglétét is a Kúria külön-külön vizsgálja [1/2016. (II.15.) PK vélemény 4-6. pont].
- [41] A felperes felülvizsgálati kérelme a jogviszony megszüntetés jogellenessége vonatkozásában több anyagi és eljárásjogi szabálysértésre hivatkozott a jogszabályhely felsorolásával és a törvényszöveg idézésével. Az egyes jogszabálysértéseket igazoló jogi álláspont részletes kifejtése azonban a jogszabályhelyekre vonatkozóan elmaradt. E követelménynek nem felel meg, ha a fél a jogi érvelését nem a szerinte megsértett jogszabályhelyre vetítve adja elő, annak megtételekor a megsértett jogszabályhelyet nem jelöli meg, azokat egy helyen, egyszerre sorolja fel. Ezért a Kúria csak a fenti követelményeknek megfelelő jogszabálysértésre hivatkozást vehette figyelembe.
- [42] A felperes jogszabálysértésként a felülvizsgálati kérelmében a Pp. 206. §-át nem jelölte meg, így a jogerős ítéletben rögzített tényállás volt a jelen eljárásban is irányadó, és a bizonyítékok esetleges téves mérlegelése nem volt konkrét jogszabályhely megjelölése nélkül vizsgálható. Így nem lehetett értékelési körbe vonni azt, hogy az eredeti jelentésnek volt-e iktatószáma, illetve hogy a 2010. augusztus 3-a utáni magánórákat a bíróságok a bizonyítékok alapján megfelelően értékelték-e, továbbá hogy a felperes mely időszakban tartózkodott a nyár folyamán B.-n, illetve B-ben.
- [43] Konkrét jogszabálysértésként jelölte meg a felperes a Pp. 3. § (4) bekezdését állítva, hogy az alperes a bizonyítékait nem kellő időben terjesztette elő, ezért azokat a bíróságnak mellőznie kellett volna. Ezzel szemben az alperes az eljárás során olyan időben terjesztette elő a felperes által sérelmezett bizonyítékokat, amelyekkel sem határidőt nem mulasztott, sem a felperest nem akadályozta a jogai érvényesítésében, és az eljárás indokolatlan elhúzódását sem eredményezte. Ezért pedig a bíróságok

a bizonyítékokat helyesen tették az eljárás részévé, és helytállóan vonták vizsgálódási körükbe.

- [44] A felperes az 1993. évi XXXI. törvénnyel kihirdetett Európai Emberi Jogi Egyezmény (Egyezmény) 6. cikkében írt tisztességes eljáráshoz való jogának sérelmét is panaszolta. Ezt azonban konkrét jogszabálysértéssel nem támasztotta alá, önmagában pedig az a körülmény, hogy az eljáró bíró személyében változások történtek, nem alapozza meg a felperes által állított jogsértést.
- [45] A kifejtettekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta a Pp. 275. §-ának (3) bekezdése alapján.

Záró rész

- [46] A felperes perköltség fizetési kötelezettsége a Pp. 78. §-ának (1) bekezdésén alapul.
- [47] A felperes felülvizsgálati eljárási illetéket az adott ügyben irányadó 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. §-a alapján köteles fizetni.
- [48] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. §-ának (1) bekezdése alapján nyilvános tárgyaláson bírálta el.

Budapest, 2017. október 4.

Dr. Hajdu Edit s.k. a tanács elnöke, dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. előadó bíró, Szolnokiné dr. Csernay Krisztina s.k. bíró